

Brina Kušej (18) & Hanna Novak (18) študentki

Skupno v dvojini

Rodili sva se na Koroškem. Doraščali pa sva in živiva v dveh Koroških. Dva naroda, dva jezika, dve materinščini. Naučili sva se oba jezika. Govoriva oba jezika. Piševa v obeh jezikih. Pogovarjava se v obeh jezikih. Najino okolje, narava, starši, prijatelji, zgodovina so dvojezični.

Moja domovina – Koroška, pa skriva svojo dvojezičnost, ki je tako trdno vpletena v njo. Sicer nam vedno spet pravijo, kako dragoceni so jeziki in »VEČ JEZIKOV ZNAŠ, VEČ VELJAŠ«.

Vendar s tem nikoli niso mislili najine materinščine, slovenščine. Kajti na Koroškem slovenščina lahko obstaja le v skupnosti z drugimi jeziki, nikoli ne bo imela samostojne vrednosti.

Koroška ni dvojezična, je večjezična, je nemška, angleška, italijanska. Za te jezike velja »VEČ JEZIKOV ZNAŠ, VEČ VELJAŠ«,

slovenski pregovor na Koroškem – in Kärnten nima istega pomena, tukaj se prvotnemu pomenu dodaja novega:

»slovensko ne znaš, več veljaš.«

»SLOVENSKO ZNAŠ, MANJ VELJAŠ« »SLOWENISCH VERSTEHT EH KANA«

Najina materinščina je del naju, najinih misli, sanj, čustev. Jezik, materinščina, slovenščina, dvojezičnost so nama blizu srca, so več, so del naju, so osnova najine identitete.

Slovenščina ima dvojino, nemščina pa je nima, pozna le eno ali več.

V najini domovini bova vedno samo ena ali več,

enojezična ali večjezična,

nikoli pa ne dvojezična.

Izgubljeni na samem ali izgubljeni v množini.

Na Koroškem – in Kärnten se vedno odigrava isti boj.

Eden proti več, večina proti manjšini, močnejši proti šibkejšim.

Namesto, da bi vsi živeli skupno v dvojini.